

Arrest

nr. 190 914 van 24 augustus 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en geboren te zijn in het dorp Ceel Hareri in de provincie Galgadud. U bent op 1 juni 2015 in het geheim met een meisje gehuwd. Op 3 juni 2015 kwam al-Shabaab bij u langs, nam u mee en sloot u op. U werd ter dood veroordeeld omdat u zonder toestemming van de familie gehuwd was. Op de 18 juni 2015 kon u echter ontsnappen en u vluchtte dezelfde avond naar Mogadishu. Via uw tante verkreeg u een visum voor Uganda en op 24 juni 2015 verliet u Mogadishu richting Kampala, Uganda. U verbleef daar tot 21 juli 2015. Op 26 juli 2015 kwam u in België aan waar u op 27 juli 2015 asiel vroeg bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit het dorp Ceel Hareri. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw geografische kennis over het dorp Ceel Hareri en uw district uitermate beperkt is. Het is uitermate merkwaardig dat u er niet van op de hoogte lijkt te zijn dat uw dorp in het district Ceel Dheer gelegen is. U verklaart namelijk dat uw dorp in het district Galcad gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 4 en p. 20). Uit informatie van het CGVS blijkt echter dat Galcad een plaats is in het district Ceel Dheer, waar ook uw dorp toebehoort.

Verder is het eveneens opmerkelijk dat u dorpen die u bij naam kent niet geografisch kunt situeren. U verklaart dat de dichtstbijzijnde stad Galcad is (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 4). Gevraagd hoe u daar naartoe gaat, verklaart u dat u de weg vanuit het noorden moet nemen en via Alfax en Mesegawayn moet (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 4). Uit informatie blijkt vooreerst dat Galcad ten westen van uw dorp ligt. Verder blijkt dat Mesegawayn ten zuidoosten van uw dorp gesitueerd is. Het is dus onmogelijk dat u via de weg van het noorden en Mesegawayn vanuit Ceel Hareri naar Galcad kan reizen. Voorts stelt u dat Alfax het dichtstbijzijnde dorp is ten noorden van uw eigen dorp. Dit dorp werd echter op geen enkele kaart van uw regio teruggevonden (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 5). Ook Adale en Tawfeeq werden op geen enkele voorhanden zijnde kaart van uw regio teruggevonden (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 5). Van dorpen in uw regio genaamd Ceel Xaaji, Ceel Ciid, Garsala Avascia en Ceel Juqow hebt u nog nooit gehoord (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 20). Nochtans blijkt uit informatie dat Garsala Avascia op ongeveer vijf kilometer ten noorden van uw dorp gelegen is. Ceel Ciid en Ceel Xaaji liggen dan weer op minder dan tien kilometer ten westen van uw dorp, in de buurt van Galcad. Over het dorp Oswein stelt u dat dit een deelgemeente van de stad Galcad is (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 21). Uit informatie blijkt echter dat dit dorp ten oosten van uw dorp gelegen is en dus helemaal geen deelgemeente van Galcad kan zijn, dat in het westen te situeren is. Uw kennis aangaande de geografie in uw regio is uitermate beperkt en op de meeste vlakken foutief. Geconfronteerd met de lacunes in uw kennis aangaande de dorpen in uw regio verklaart u dat u nooit uw dorp verlaten hebt en dat u enkel naar Galcad ging (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 27). Deze verklaring kan echter niet overtuigen. Hoewel niet verwacht kan worden dat u alle dorpen in de regio kent, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u op de hoogte bent van de meest naburige dorpen in uw regio. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen afkomstig te zijn van het dorp Ceel Hareri in de provincie Galgadud.

Aangaande de districten die grenzen aan uw eigen district verklaart u dan weer dat Ceel Dheer, Galcad, Ceel Buur en Gorceel grenzen aan uw district (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 4). Uit informatie blijkt echter dat de aangrenzende districten van uw district, het district Ceel Buur, Xarardheere van de provincie Mudug, Adan Yabaal van Middle-Shabelle en Bulo Burte van de provincie Hiraan zijn. Het is uitermate merkwaardig dat u hiervan niet op de hoogte bent. Uw verklaringen kunnen ook hier niet overtuigen afkomstig te zijn van het dorp Ceel Hareri in de provincie Galgadud.

Verder is ook uw kennis met betrekking tot uw clan en andere clans in de regio gering en op sommige vlakken foutief. U stelt Abgal te zijn van de Mudulood > Hirab clanlijn. U kent echter weinig andere Abgal-clans. U geeft Wabudhan als subclan van de Abgal maar vermeldt niet dat ook Harti een subclan van de Abgal is, zelfs niet toen u specifiek hierom gevraagd werd (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 9). Verder stelt u ook geen andere subclans van de Mudulood en Hirab te kennen. Dat u van uw eigen clanlijn geen andere subclans kent is opmerkelijk. Verder stelt u dat er in uw regio vooral Darod en Murorsade wonen. Gevraagd naar subclans van de Murorsade-clan stelt u deze niet te kennen. Van de Darod stelt u dat de Hawadle, waarvan u geen onderverdelingen kent, en de Ayr subclans zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 10). Uit informatie blijkt echter dat de Hawadle-clan één van de belangrijkste clans binnen de Hawiye is en dat de Ayr een subclan is van de Habr Gedir, ook een clan binnen de Hawiye stamfamilie. Het is dan ook uitermate merkwaardig dat u als lid van de Hawiye-familie niet op de hoogte zou zijn van de origine van beide clans. Dat u deze toewijst aan de Darod is onbegrijpelijk. Gezien het belang van het clansysteem in de Somalische maatschappij kan ook uw kennis van de clans van uw regio niet overtuigen dat u woonachtig bent geweest in Ceel Hareri en de provincie Galgadud.

Vervolgens is ook uw kennis aangaande de politieke situatie in uw district en provincie uitermate beperkt. U stelt dat de gouverneur van de provincie Hussein Wehliye is (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 14). U weet echter niet wanneer deze man aan de macht kwam en kent verder geen andere gouverneurs of machthebber in de provincie (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 15). Uit informatie blijkt dat Ahmad Yusuf Hassan in april 2013 aan de macht was in de provincie Galgadud. U kon, toen u gevraagd werd of u de naam Ahmad Yusuf Hassan kende, geen informatie geven over de naam (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 16). U verklaart verder dat er in uw district niemand van de regering aan de macht is (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 15). Toch blijkt uit informatie dat Hussein Mohamed Abdi de districtscommissaris was van Ceel Dheer in maart 2014. Het ontbreken van de elementaire kennis aangaande de politieke situatie in uw district Ceel Dheer en provincie Galgadud bewijst verder dat u onmogelijk geloofwaardig kunt maken in Ceel Hareri woonachtig te zijn geweest.

Verder is het ook eigenaardig dat u niet op de hoogte bent van de droogte die de regio teisterde. U verklaart namelijk dat er, zo ver u kunt herinneren, geen ernstige droogtes waren in uw regio (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 16). Nochtans blijkt uit informatie dat het district Ceel Dheer zwaar getroffen werd door de droogte van 2011, daarbij kwamen verschillende kinderen om en dienden vele honderden families het district te ontvluchten. Dat u als zoon van een boer, die sinds zijn veertiende meehielp op het land, niet op de hoogte bent van deze droogte is niet aannemelijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Hareri gelegen in het district Ceel Dheer. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De adressen die u voorlegt houden geen enkel verband met uw beweerde regio van herkomst en zijn dan ook niet van aard de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 14 december 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 29). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 27).

U verklaart nooit ergens elders gewoond te hebben (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 19). U verklaart in Ceel Hareri geboren en opgegroeid te zijn. U verklaart dat u maar tot de zesde klas naar school ging en dat u niet de mogelijkheid had om veel te reizen in de regio (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 26). U verklaart verder dat zich niet kon herinneren wie aan de macht was in uw regio omdat de situatie altijd chaotisch was (CGVS, gehoorverslag dd. 14 december 2015, p. 29). Uw verklaringen voor het ontbreken van elementaire kennis over uw regio van origine kunnen echter niet overtuigen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die

zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een "Advies van het UNHCR" van 9 oktober 2009 in het kader van een toenmalige Somalische asielzaak.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 3 april 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Aangaande zijn (beperkte) geografische kennis benadrukt verzoeker dat hij meermaals aanhaalde dat hij zijn dorp nooit verlaten had. Volgens verzoeker is het niet ernstig dat verweerder zich focust op *"de geografische kennis en de ligging van verschillende dorpen ten aanzien van het dorp van verzoekende partij en van verzoekende partij een encyclopedische kennis en een opsomming van de dorpen die zij op de voor haar beschikbare kaarten kan terugvinden [verwacht]."*

Verzoeker verwijst naar een advies van professor Abbink waarin gesteld zou worden dat *"veel Somali's gewoonweg niet alle clans en (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen"*, dat *"er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft"* en dat *"vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen"*.

Verzoeker meent bovendien dat verweerder zijn erg jeugdige leeftijd uit het oog verliest. Het verzoekschrift stelt voorts dat het gehoor met enig relativeringsvermogen dient worden gelezen en dat dan als snel blijkt dat verzoeker *"een erg uitgebreide kennis heeft van haar directe omgeving en van de gebeurtenissen aldaar"*.

Het verzoekschrift herneemt dat verzoeker tijdens het gehoor vertelde over *"de komst en het vertrek van de Islamitische rechtbanken in haar regio, gevolgd door de machtswissel met Al Shabab"*, de aanwezige waterputten (een waterput met waterpomp en een elektronische waterput) en zijn clan. Verzoeker herhaalt dat hij zijn dorp nooit verlaten heeft, dat zijn leven eruit bestond zijn vader te helpen op de velden en dat hij niet veel vrijheid onder het regime van de Islamitische rechtbanken en Al Shabaab kende.

Verzoeker is van oordeel dat er rekening dient worden gehouden met zijn specifiek profiel en zijn jonge leeftijd. Bovendien heeft verweerder volgens verzoeker nagelaten enig relativeringsvermogen aan de dag te leggen.

Hij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker meent dat hij *"wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst"* heeft. Hij klaagt aan dat de commissaris-generaal *"op zijn minst onredelijk te werk [is] gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij"*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 1 januari 1997 geboren te zijn in Ceel Hareri, Somalië, waar hij zijn hele leven gewoond heeft tot zijn vlucht op 18 juni 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij van zijn geboorte tot zijn 18de levensjaar in Ceel Hareri, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische, socio-politieke en clankennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst bleek verzoeker onaannemelijk onwetend over zijn geografische omgeving. Zo gaf hij aan dat zijn beweerde dorp van herkomst, Ceel Hareri, in het district Galcad gelegen is (gehoorverslag van het CGVS van 14 december 2015 (hierna: CGVS-verslag), p. 4), terwijl Ceel Hareri tot het district Ceel Dheer behoort en Galcad een dorp is dat eveneens in het district Ceel Dheer gelegen is (zie informatie in het administratief dossier). Verder is verzoeker niet in staat de dorpen die hij bij naam kent geografisch te situeren. Verzoeker verklaarde dat Galcad de dichtstbijzijnde stad nabij Ceel Hareri is, dat men er heen kan via de weg die vanuit het noorden komt en dat Aflax en Masagaway de enige

dorpen zijn die tussen Ceel Hareri en Galcad liggen (CGVS-verslag, p. 4). Verzoeker stelt voorts nog dat Galcad ten zuiden van zijn dorp ligt en dat dit geen dorp maar een district is (CGVS-verslag, p. 6). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat Galcad ten westen en Masagaway ten zuidoosten van Ceel Hareri ligt, waardoor het aldus onmogelijk is om via de weg uit het noorden en Masagaway van Ceel Hareri naar Galcad te reizen. Bovendien werd Aflax, dat volgens verzoeker het dichtstbijzijnde dorp ten noorden van zijn beweerde dorp is (CGVS-verslag, p. 5), op geen enkele kaart teruggevonden. Evenmin konden de dorpen Tawfeeq en Adale, door verzoeker genoemd als nabije dorpen van Ceel Hareri (CGVS-verslag, p. 5), op kaarten van de regio worden teruggevonden. Voorts bleek verzoeker de dorpen Ceel Xaaji, Ceel Ciid en Garsala Avascia, die allen op minder dan tien kilometer van Ceel Hareri liggen, niet te kennen (CGVS-verslag, p. 20; zie informatie administratief dossier). Over Oswein verklaarde verzoeker dat dit een deelgemeente van Galcad is en binnen het Galcad district ligt (CGVS-verslag, p. 21), terwijl Oswein ten oosten en Galcad ten westen van verzoekers beweerde dorp gelegen is en Oswein bijgevolg geen deelgemeente van Galcad kan zijn. Gevraagd naar de hoofdstad van verzoekers district Ceel Dheer, antwoordde verzoeker slechts ontwijkend (CGVS-verslag, p. 20). Verzoekers foutieve en ontoereikende kennis doet afbreuk aan zijn beweerde herkomst uit de regio, en bij uitbreiding Somalië, nu het redelijk is te veronderstellen dat verzoeker deze basiselementen kent indien hij werkelijk afkomstig is uit Ceel Hareri, Somalië.

2.6. Verzoeker is bezwaarlijk ernstig waar hij zijn onwetendheid tracht toe te dekken door te stellen dat hij Ceel Hareri zelden verliet en enkel naar Galcad ging (CGVS-verslag, p. 27-28). Er kan immers niet worden ingezien waarom verzoeker, die gewoonlijk op de velden werkte, de dorpen niet zou kennen die op wandelafstand van Ceel Hareri liggen noch waarom hij geen burens uit dichtgelegen dorpen van Ceel Hareri zou kennen of in zijn dorp horen spreken over naburige dorpen en boeren. Verzoeker tracht zijn onwetendheid toe te dekken met argumenten die niet kunnen overtuigen.

2.7. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoekers asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise over Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak.

2.8. Ook verzoekers kennis aangaande zijn clan en de clans uit zijn omgeving is uitermate beperkt en op sommige vlakken ook niet correct. Zo stelt verzoeker tot de Abgal clan te behoren, maar kent hij weinig andere Abgal clans (CGVS-verslag, p. 9). Verzoeker kent evenmin andere subclans van de Mudulood en de Hirab, zijn eigen clanlijn (CGVS-verslag, p. 9). Voorts geeft verzoeker aan dat vooral de Murursade en de Darod in zijn regio wonen (CGVS-verslag, p. 9-10). Hij kent echter geen enkele subclan van de Murursade en geeft aan dat de Hawadle en Ayr subclans van de Darod zijn (CGVS-verslag, p. 10). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat de Hawadle clan één van de belangrijkste clans binnen de Hawiye, verzoekers beweerde clanfamilie, is en dat de Ayr een subclan is van de Habr Gedir, welke eveneens tot de Hawiye behoort. Het is dan ook niet aanvaardbaar dat verzoeker, als lid van de Hawiye clanfamilie, niet op de hoogte is van de origine van de Hawadle en de Ayr en deze verkeerdelijk toewijst aan de Darod. Dat verzoeker, die beweert afkomstig te zijn van Somalië, waar de clans het maatschappelijk leven bepalen en de kennis ervan in tijden van politieke onrust en conflict om veiligheidsredenen onmisbaar is. Zijn foutieve verklaringen over de basis van de clanstructuur, ondermijnt verder zijn beweerde herkomst.

2.9. Verzoekers verklaringen aangaande de politieke situatie in zijn regio kunnen evenmin overtuigen en komt ingestudeerd voor. Verzoeker stelt dat Hussein Weheliye de gouverneur van de provincie Galgaduud is (CGVS-verslag, p. 14), maar hij weet niet wanneer deze aan de macht kwam, noch kent hij enige voorganger of andere machthebbers in zijn regio terwijl, ook zonder precieze datum te geven, verzoeker deze machtswissel bij benadering moet kunnen situeren in zijn levensloop (CGVS-verslag, p. 15). Verzoeker kent evenmin de districtscommissaris Ahmed Yusuf Hassan van zijn beweerde district Ceel Dheer (CGVS-verslag, p. 16). Verzoeker gaf voorts aan dat er geen buitenlandse troepen actief geweest waren in zijn regio (CGVS-verslag, p. 16), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de troepen van AMISOM, samen met ASWJ, in februari 2014 in de regio zijn gearriveerd om

deze van Al Shabaab te bevrijden, wat een bijzondere gebeurtenis is die rechtstreeks invloed had op het leven van de bewoners en dus ook op dat van verzoeker en zijn familie.

2.10. Ten slotte en niet in het minst doet verzoekers onwetendheid over de periodes van droogte in zijn regio geheel afbreuk aan zijn beweerde herkomst. Zo verklaarde verzoeker dat hij *“niet zoveel van droogtes [weet], zolang ik mij kan herinneren is er niets ernstigs gebeurd”* (CGVS-verslag, p. 16), terwijl verzoekers regio in 2011 geteisterd werd door een zware droogte, welke onder meer de dood van 4 kinderen en de vlucht van honderden families tot gevolg had (informatie in het administratief dossier). Het is niet aannemelijk dat verzoeker zich deze periode van droogte niet kan herinneren, te meer nu hij verklaarde dat zijn vader boer was en hij sinds zijn veertiende op de velden werkte (CGVS-verslag, p. 16) en de droogte een onmiskenbare invloed op de oogst heeft. Voorts heeft een dergelijke natuurramp een grote inpakt op het maatschappelijk gebeuren. Verzoeker toont niet aan dat hij hiermee onbekend kon blijven.

2.11. In het verzoekschrift wordt de nadruk gelegd op de informatie die verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS wel heeft kunnen aanbrengen over Ceel Hareri. Wat betreft verzoekers beperkte kennis dient te worden vastgesteld dat deze geenszins volstaat om zijn voorgehouden recente afkomst uit Ceel Hareri aannemelijk te maken. Dergelijke elementaire gegevens kunnen immers makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd wat verzoeker wellicht ook heeft gedaan zoals blijkt uit de omliggende dorpen die verzoeker kon instuderen maar niet weet liggen. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing dienen te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers nationaliteit en herkomst aan te tonen.

2.12. Waar in het verzoekschrift verzoekers jonge leeftijd nog benadrukt wordt, wijst de Raad erop redelijkerwijs ook van een jonge persoon kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. De Raad benadrukt dat verzoekers leeftijd niet inhoudt dat zijn inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast, noch wordt dit aangetoond, of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

2.13. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. Er kan dan ook evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen met Al Shabaab, die zich in Ceel Hareri, Somalië, zouden hebben afgespeeld. Bovendien legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af aangaande de plaats waar zijn huwelijk voltrokken is (verklaring DVZ, punt 15a; CGVS-verslag, p. 28), terwijl dit geheim huwelijk net de aanleiding van zijn problemen met Al Shabaab vormde.

2.14. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.16. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

2.17. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Ceel Hareri, Somalië niet aantoonbaar maakt, hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.18. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.19. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.20. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.21. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK